

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2024/634

z dnia 14 grudnia 2023 r.

zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2446 w odniesieniu do potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów i formalności celnych dotyczących elektronicznych czujników ładunku

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 156 lit. a), b) i d), art. 160 i art. 253 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wdrażanie rozporządzenia (UE) nr 952/2013 w połączeniu z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/2446 ⁽²⁾ pokazało, że konieczne są pewne zmiany w tym rozporządzeniu delegowanym, aby lepiej zaspokoić potrzeby przedsiębiorców i organów celnych w zakresie potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów oraz formalności celnych mających zastosowanie podczas przeładunku towarów.
- (2) W celu wyjaśnienia konkretnych przypadków, w których towary unijne mogą być przemieszczane, nie podlegając procedurze celnej, z jednego miejsca do drugiego na obszarze celnym Unii i czasowo poza tym obszarem bez zmiany ich statusu celnego, należy potwierdzić, że domniemanie unijnego statusu oznacza, że chociaż towary mogą czasowo opuścić obszar celny Unii wodami międzynarodowymi lub międzynarodową przestrzenią powietrzną, to nie zezwala się na postój poza obszarem celnym Unii.
- (3) Koncepcja upoważnionego wystawcy pozwoleń ma na celu uproszczenie formalności związanych wyłącznie z potwierdzeniem unijnego statusu celnego towarów. W związku z wdrożeniem systemu teleinformatycznego dotyczącego potwierdzenia unijnego statusu (PoUS), o którym to systemie mowa w załączniku do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/2151 ⁽³⁾, należy wzmocnić warunki dotyczące takich pozwoleń.
- (4) W celu uproszczenia formalności celnych mających zastosowanie do elektronicznych czujników ładunku (eCSD), w przypadku gdy urządzenia zabezpieczające i śledzące, które można umieścić wewnątrz opakowań, lub urządzenia przymocowane do opakowań są zgłaszane do odprawy czasowej lub powrotnie wywożone, urządzenia te powinny korzystać z uproszczonych formalności celnych. Ważne jest również zapewnienie, aby te eCSD korzystały z całkowitego zwolnienia z należności celnych przywozowych w przypadku zgłoszenia do odprawy czasowej. Takie całkowite zwolnienie powinno mieć również zastosowanie do opakowań, które są przywożone z zawartością i przeznaczone do powrotnego wywozu, z zawartością lub bez zawartości, oraz opatrzone trwałymi, nieusuwalnymi oznaczeniami identyfikującymi osobę mającą siedzibę na obszarze celnym Unii lub poza tym obszarem, ponieważ opakowania te również korzystają z tych samych uproszczonych formalności celnych w przypadku zgłoszenia do odprawy czasowej lub powrotnego wywozu.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2446,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/2446 wprowadza się następujące zmiany:

⁽¹⁾ Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/2151 z dnia 13 grudnia 2019 r. ustanawiająca program prac dotyczący rozwoju i wdrażania systemów teleinformatycznych przewidziany w unijnym kodeksie celnym (Dz.U. L 325 z 16.12.2019, s. 168).

1) w art. 119 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Domniemanie i potwierdzenie statusu celnego

(art. 153 ust. 1 i art. 155 ust. 2 kodeksu);

b) ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) w przypadku towarów przewożonych drogą powietrzną i załadowanych lub przeładowanych w unijnym porcie lotniczym w celu przesyłki do innego unijnego portu lotniczego, bez zatrzymywania się poza obszarem celnym Unii, pod warunkiem że przewóz odbywa się z zastosowaniem jednolitego dokumentu przewozowego wystawionego w państwie członkowskim;”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Towary unijne, które nie są objęte procedurą celną, mogą być przemieszczane z jednego miejsca do drugiego na obszarze celnym Unii i czasowo przemieszczane poza ten obszar bez zmiany ich statusu celnego w następujących przypadkach, pod warunkiem że unijny status celny towarów jest potwierdzony:

a) towary, które przewieziono z jednego miejsca do drugiego znajdującego się na obszarze celnym Unii i które czasowo opuściły ten obszar drogą morską lub powietrzną bez zatrzymywania się poza tym obszarem;

b) towary, które przewieziono z jednego miejsca do drugiego znajdującego się na obszarze celnym Unii przez terytorium spoza obszaru celnego Unii, bez przeładunku, przy czym transport odbywa się na podstawie jednolitego dokumentu przewozowego wystawionego w państwie członkowskim;

c) towary, które przewieziono z jednego miejsca do drugiego znajdującego się na obszarze celnym Unii przez terytorium spoza obszaru celnego Unii i które przeładowano poza obszarem celnym Unii na inny środek transportu niż ten, na który zostały pierwotnie załadowane, przy czym transport odbywa się na podstawie jednolitego dokumentu przewozowego wystawionego w państwie członkowskim. Jeżeli nowy dokument przewozowy jest wystawiany poza obszarem celnym Unii, oryginalny jednolity dokument przewozowy udostępnia się organom celnym przy powrotnym wprowadzeniu do Unii;

d) silnikowe pojazdy drogowe zarejestrowane w państwie członkowskim, które tymczasowo opuściły i ponownie wjechały na obszar celny Unii;

e) opakowania, palety i inne podobne materiały, z wyjątkiem kontenerów, należące do osoby mającej siedzibę na obszarze celnym Unii i wykorzystywane w transporcie towarowym, które tymczasowo opuściły i ponownie wjechały na obszar celny Unii;

f) towary znajdujące się w bagażu przewożonym przez pasażera, które nie są przeznaczone do celów handlowych i które tymczasowo opuściły i ponownie wjechały na obszar celny Unii.”;

2) w art. 128 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wniosek o pozwolenia, o których mowa w ust. 1 i 2, składa się do organu celnego właściwego do wydania decyzji w państwie członkowskim, w którym towary zostały po raz pierwszy załadowane na środek transportu w celu wysyłki i gdzie dostępne są wszystkie niezbędne informacje na temat towarów.”;

b) dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest przyznawane wyłącznie, jeżeli:

a) wnioskodawca posiada siedzibę na obszarze celnym Unii;

b) wnioskodawca regularnie wystawia potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów lub właściwe organy celne wiedzą, że wnioskodawca jest w stanie spełnić wymogi określone w kodeksie i w niniejszym rozporządzeniu dotyczące stosowania tych potwierdzeń;

- c) wnioskodawca spełnia kryteria określone w art. 39 lit. a), b) i d) kodeksu;
 - d) właściwy organ celny uważa, że będzie w stanie, bez niewspółmiernie dużego wysiłku administracyjnego, nadzorować potwierdzenia unijnego statusu wydane przez wnioskodawcę i przeprowadzać kontrole.
- 3b. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, określa w szczególności:
- a) warunki, na jakich ewidencję udostępnia się organom celnym do celów kontroli i przechowuje przez co najmniej trzy lata;
 - b) sposób potwierdzania przez upoważnionego wystawcę właściwego wykorzystania tych potwierdzeń;
 - c) termin i sposób informowania przez upoważnionego wystawcę właściwego urzędu celnego w celu umożliwienia mu przeprowadzenia ewentualnej kontroli przed wysyłką towarów.”;
- 3) w art. 136 ust. 1 po lit. j) dodaje się lit. ja) w brzmieniu:
- „ja) urządzenia zabezpieczające i śledzące ładunki, umieszczone wewnątrz opakowań lub przymocowane do opakowań.”;
- 4) art. 138 lit. c) otrzymuje brzmienie:
- „c) towary, o których mowa w art. 136 ust. 1 lit. a), j) i ja) niniejszego rozporządzenia, które korzystają ze zwolnienia z należności celnych przywozowych jako towary powracające zgodnie z art. 203 kodeksu.”;
- 5) art. 139 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Towary, o których mowa w art. 136 ust. 1 lit. a)–d) oraz lit. h)–ja), uznaje się za zgłoszone do odprawy czasowej zgodnie z art. 141, jeżeli nie zostały zgłoszone w inny sposób.
2. Towary, o których mowa w art. 136 ust. 1 lit. a)–d) oraz lit. h)–ja), uznaje się za zgłoszone do powrotnego wywozu zgodnie z art. 141, jeżeli nie zostały zgłoszone w inny sposób, zamykając procedurę odprawy czasowej.”;
- 6) art. 141 ust. 1 lit. d) pkt (iv) i (v) otrzymują brzmienie:
- „(iv) jeżeli towary, o których mowa w art. 136 ust. 1 lit. a), j) i ja) niniejszego rozporządzenia, uznaje się za zgłoszone do odprawy czasowej zgodnie z art. 139 ust. 1 niniejszego rozporządzenia;
- (v) jeżeli towary, o których mowa w art. 136 ust. 1 lit. a), j) i ja) niniejszego rozporządzenia, zgodne z warunkami określonymi w art. 203 kodeksu są wprowadzane na obszar celny Unii zgodnie z art. 138 lit. c) niniejszego rozporządzenia.”;
- 7) art. 228 otrzymuje brzmienie:
- „Artykuł 228

Opakowania i urządzenia zabezpieczające i śledzące

(art. 250 ust. 2 lit. d) kodeksu)

Całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywozowych obejmuje się następujące towary:

- a) opakowania przywożone z zawartością i przeznaczone do powrotnego wywozu, z zawartością lub bez zawartości;
- b) opakowania przywożone bez zawartości i przeznaczone do powrotnego wywozu, z zawartością lub bez zawartości;
- c) urządzenia zabezpieczające i śledzące ładunki, umieszczone wewnątrz opakowań lub przymocowane do opakowań oraz przeznaczone do powrotnego wywozu.

Wnioskodawca i osoba uprawniona do korzystania z procedury mogą posiadać siedzibę na obszarze celnym Unii.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN
